

CONVERSA SETMANAL

COMIAT

ISENYOR Gregori!... ¡Senyor Gregori!...
 — ¡On és senyor Gregori!
 — ¿Ets tu, Nasi? ¡Puja, home, puja!
 — ¿On redimontri s'ha ficat que no'l trobo en lloc?
 — ¡Cap aquí dalt, a la meva cambra!
 — ¡Gracies a Deu!... Deu lo quart, ja'm pensaba que no'l trobaria avui.
 — ¿Qué no t'ho han dit qu'era aquí dalt?
 — ¿Qui vol que m'ho hagi dit si no's troba ningú en lloc? He anat al hort, i res; he anat al seu despatx, i res, i al últim no veient a ningú i trobant-ho tot obert m'he decidit a cridar.
 — ¡I doncs la Maria, que no era per baix?
 — Ni la Maria ni el Mariano. ¡No li dic que no he trobat a ningú!
 — Es veu que ara cada ú va per ell, ningú está en el seu lloc.
 — ¿I qué fa aquí tan enfeinassat?
 — Ja ho veus, arreglo les maletes.
 — ¿Tant mateix s'en va?
 — Si Nasi, si; vaig a passar l'estiu a fora.
 — Així si que s'haurán acabat les converses.
 — Es clar. Nasi; si som lluny l'un de l'altre no podem pas conversar.
 — Es evident.
 — ¿Que't sab greu?
 — Ja veurá, saber-me greu... Aixó segons conforme.
 — Veiam, explicat,
 — Em sap greu de no poguer tenir de tant en tant un rato de conversa amb vosté, porque m'agradaba de fer-la petar un xic cada setmana amb una persona com vosté.
 — Home, gracies.

— Però per altra part, havent d'anar la nostra conversa pels diaris, casi, casi li tinc de dir que m'en alegro, porque alló de tenir cada setmana la obligació de tractar algún assumpte d'actualitat, es un xic pesat.

— No't crec pas, Nasi; no dius pas ben bé el que penses are. ¿Tu trobar pesat el tenir que arregar motiu per una conversa setmanal? ¡I cal! Si tu ets capás de trobar motiu per una cada dia.

— Home, senyor Gregori; doncs no se com dir-li. No'm desagrada gens de fer un quant temps de festa.

— Be. ¡un quant temps! ¡un quant temps!... ¡Pot ser será moit llarc aquest quant temps!

— Suposo que deurá ser fins passat l'estiu, fins que vosté torni.

— ¡I qui t'assegura que tornaré?

— ¿Qué vol fer lo del fum?

— ¿Qué saps tú si serem vius passat l'estiu?

— Home, tant com aixó no. La vida i la mort sols Deu la té, aixó ja ho sé. Però, vaja, no es d'esperar.

— Jo lo que't diré es que are m'en vaig i que no sé quan tornaré, i que quan torni no sé el que faré, llavors Deu dirá, segons com vagin les coses farem; lo que puc dir-te, però t'agrairé que no ho fassis correr, es que si segueixen com are no tinc pas ganes d'embolicar-me.

— Ben mirat ja te raó ja, que moltes voltes qui mes hi fa mes hi pert amb les coses d'aquest món.

— Are comences a parlar bé, Nasi, en aquest mon tot es convencional i el dir les coses clares...

— Es molt cert, ja te raó,, però miri a mi no'm farán dir mai lo contrari del que penso, ja sap el meu lema: Les coses clares i el xocolata espés.

— Però t'has de fer càrrec que n'hi ha